

INSTRUCTIO PRACTICA

PRO

Deliberantibus de certo vitæ
statu deligendo.

*Certum Vitæ genus constituere est
res tanti momenti , ut totius
vitæ vel rectè vel malè tradu-
cendæ fundamentum in eo sit
positum. Greg. Naz. Orat.
23.*

QUanquam DEUS omnes ve-
lit fieri salvos, adeoque sin-
gulis aliquam gratiarum fe-
riem præparaverit, quæ, si à nulla
creata voluntate turbetur, illos
certò ad cælum deductura est, non

A

ta-

tamen per eandem omnes viam seu
vitæ statum deducit, sed gratias
efficaces aliquibus paratas alligat
ad certum statum, quem si ipsi vel
defectu prudentis deliberationis non
agnoscunt sibi à DEO præfixum,
vel agnitum amplecti nolunt, sed
ad alium se transferunt, possunt in
eo quidem salvari, sed quia filum
divinæ circa se Providentiæ turbâ-
runt, DEUS illos in gravia pec-
cata labi sinit, itaque gratia finali &
æterna Beatitudine suâ culpâ pri-
vantur. Hoc doceris ex illo Prov.
1. *Vocavi, & renuistis --- Despexistis
omne consilium meum (observa: con-
silium)* Ego quoque in interitu vestro
ridebo. Hinc S. Gregor. in Epist.
ad Maurît. Imp. *Sunt, qui nisi omnia
reliquerint, salvari apud DEUM nulla-
tenus possunt.* Videndum proinde
cuique salutis suæ studioso, ne in
tam grave discrimen per suam in-
curiam se conjiciat, sed prudenter
de vitæ statu deliberet, ut agno-
scat,

scat, qua ipse via se ad cœlos deducendum sperare possit. Quod deliberandi officium præcipuè litterarum studiosis incumbit, ut qui ad plures status apti majorem dubitandi ac deliberandi rationem habent, quàm alii homines, quibus à potiori statum determinat ipsa vitæ, & officiorum ratio. Inter ipsos autem studiosos potissimum sibi cordi sumere deberent hoc negotium, qui majora à DEO acceperunt talenta, ne, si ea fortassis hoc fine data sint, ut ad lucrum animarum impendantur, tantò graviùs puniantur, si iis solùm ad augendas opes, & honores, ac profana officia præter voluntatem DEI abutantur. Hoc itaque tanti momenti negotium ut ritè fiat, sequentia subservient documenta, seu consilia; ex quibus ea sibi quisque seliget (nec enim omnia sunt pro omnibus) quæ suæ capacitati, & fervori congrua judicabit.

1. Deliberaturus , determi-
net sibi certum tempus duorum
fortè , trium , aut 4. mensium , cum
firmo proposito intra illud singulari
cura adhibendi ea media , quæ fa-
ciunt ad cognoscendum , in quo
ipsum statu DEUS vitam agere
velit. Tale tempus posset esse v.
g. tota Quadragesima, vel adjuncto
simul toto tempore Paschali usque
ad Festa Pentecostalia ad impe-
trandam gratiam Spiritûs Sancti :
Vel tempus sufficiens pro 15. Sa-
cris Communionibus offerendis in
memoriam totidem Mysteriorum
ex vita Christi, & Beatissimæ Vir-
ginis : vel 9. Septimanæ in hono-
rem SS. Angelorum , aut S. Jose-
phi , aut S. Antonii Patavini : vel
decem dierum Veneris devotio ad
S. Franciscum Xaverium : vel alia
similis pro cujusque affectu.

2. Intra præfinitum tempus sin-
gulari cura devitanda sunt peccata,
quibus quisque se magis obnoxio-
sum

um sentit, præsertim gravia; in malevolam enim animam non intrabit sapientia; neque mirum est, quòd hi, qui peccatis gravibus sunt dediti, vel nec cogitationem de deliberatione admittant, vel vocantem DEUM non audiant, aut vocationes habitas perdant; sunt enim hæ gratiæ speciales, quæ non cuivis indigno dantur. Unde pro puritate Conscientiæ singulis, aut certè alternis septimanis Sacramenta Confessionis & S. Eucharistiæ obeunda sunt.

3. Opera quotidiana, præsertim spiritualia diligenter peragenda; conficiendus proinde, & servandus ordo diurnus certarum precum & devotionum persolvendarum ad hunc finem, ut à DEO illumineris; præcipuè sub Sacrificio Missæ cor DEO offerendum ad quemcunque statum. Cavendum tamen, ne prolixitate nimia orationum aut aliarum devotionum tempus studiis

destinatum notabiliter decurtetur. Imò ipsis etiam literis, si diligenter studeas cum bona intentione, rem DEO valde gratam præstas, aptumque ac dignum te reddis, cui DEUS Voluntatem suam manifestet.

4. Elige quosdam Sanctos Patronos pro felice successu hujus negotii. Talis sit præcipuè Beatissima Virgo, tuus S. Angelus Custos, illi Sancti, qui specialem habent relationem ad status illos, intra quos tua potissimum versatur deliberatio, ut sunt SS. Fundatores Ordinum &c. Ac etiam Sanctus tui Nominis. Hos certis precationibus coles. Juvabit etiam diebus recreationis subinde pias instituere peregrinationes ad varias Ecclesias præsertim tuorum SS. Patronorum, ibique ardenti oratione DEO deliberationem tuam commendare.

5. Assuesce frequenter usurpare preces jaculatorias, & pia suspiria, qualia sunt: 1. *Domine, quid me vis*

vis facere ? 1. *Paratum Cor meum DE-*
US , paratum Cor meum. 3. *Loquere,*
Domine , quia audit servus tuus. 4.
Vias tuas , Domine , demonstra mihi ,
& semitas tuas edoce me. 5. *Fiat , Do-*
mine , à me , in me , ac de me perfectissime
in omnibus tua sanctissima Voluntas. 6.
Non quod ego volo , sed quod tu vis , O
DEUS , hoc fiat. 7. *Veni Sancte Spiri-*
tus , & emitte cœlitus lucis tuæ radium.
 8. *Da , Domine , quod jubes , & jube quod*
vis. 9. *Domine , doce me facere Volun-*
tem tuam. 10. *Ave maris stella - - Iter*
paratum. 11. *Angele Sancte DEI , qui*
Custos es mei , me tibi commissum pietate
superna , in Electione statûs illumina , rege ,
guberna , &c.

6. Assumenda aliqua opera mor-
 tificationis cum consilio Confessa-
 rii : qualia possunt esse : Cilicia ,
 flagella , stratum durius , abstin-
 tia interdum ab aliquo cibo , recrea-
 tione &c. Oculorum refrænatio
 à curiositatibus , & alia similia eo
 fine suscepta , ut à DEO lumen im-

petres. Huc etiam conducunt eleemosynæ tum materiales ex pecuniis tibi pro lusu concessis, tum spirituales per instructionem rudium in Mysteriis fidei, vel literis; aut per orationem pro peccatoribus, pro animabus purgatorii, illis præsertim, si quæ patiuntur propterea, quòd in electione statûs non penitus se Divinæ Voluntati accommodaverint.

7. Præcipuè invigilandum, si **DEUS** occasionem aliquam offerret operis heroici; nam per unum tale opus homo plus mereri potest, quàm per sexcenta vulgaria. Tale autem opus est, quod in se est valde difficile ob gravissimam resistantiam naturalis inclinationis, est tamen certò valde gratum **DEO**. Quia verò adolescenti inexperto facile aliquid sub ratione boni proponi potest, quod tamen **DEO** non placet, unde, ut contra prudentiam non erret, non facile

facile simile quid tentabit sine consilio Viri spiritualis , præsertim si opus illud posset valetudini nocere , aut majora fortè bona impedire. Talia opera aliquando fieri possunt nemine advertente , & tunc eò magis secura sunt , quò minùs exposita sunt vanæ gloriæ , siquidem etiam reliqua requisita adsint.

8. Quotidie tempus aliquod tibi præfigas pro lectione pii libri , quales sunt : Thomas Kempensis , Vita Christi , & Sanctorum , & alij tractantes de quatuor novissimis &c. Præcipuè si possis habere aliquem de electione statûs tractantem , erit is præ cæteris utilis. Præterea subinde animo ab aliis occupationibus libero , & in DEUM elevato considera seriò , quem tibi à DEO vitæ statum designati putes. Pro his considerationibus optimum tempus est post Sacram Communionem in ipso templo , vel domi eadem die , aut etiam tempus vespertinum post

examen Conscientiæ &c. Hæ Considerationes fieri debent cum seria animi applicatione juxta cujusque capacitatem, quia in his consistit ipse actus deliberationis. Quæ autem & quomodo sint perpendenda, ex aliis tibi à Directore communicandis Considerationibus discies; quas attento animo volvere, & revolvere ac examinare sæpius erit utilissimum.

9. Sed ante omnia ponendum solidum fundamentum bonæ electionis, quod consistit in perfecta indifferentia, seu animo ita disposito, ut paratus sis quemcunque statum amplecti; ad quem te à DEO destinari intellecturus es. Defectu hujus indifferentiæ multæ electiones non sunt ritè factæ, præsertim eorum, qui se resolvunt ad statum sæcularem. Hi enim frequenter vel penitus non deliberant, vel ad deliberationem accedunt animo ita obfirmato ad illum statum,

tum,

tum, ut ab illo dimoveri se non
 sinerent, nisi per Vocationem pror-
 fus violentam. Imò potius ani-
 mus ritè dispositus deberet esse ma-
 gis inclinatus ad statum Religio-
 sum, utpote secundum se magis
 perfectum, DEO magis placen-
 tem, Vitæ Christi conformiorem,
 pluribus abundantem adjumentis
 ad salutem, & paucioribus obno-
 xium periculis &c. ut nimirum hoc
 elicitò appetitu animus ex innata
 inclinatione tendens potius ad liber-
 tatem vitæ sæcularis, ad perfectum
 æquilibrium, & indifferentiam re-
 vocetur. Neque tamen propterea
 statim eligenda Religiosa vita tan-
 quam perfectior quoad se; quia
 DEUS non semper vult à nobis
 eligi, quod est in se perfectius, sed
 illi relinquenda determinatio; ea
 verò quænam sit, explicata hucus-
 que media manifestabunt.

10. Ad deliberandum de Vitæ sta-
 tu admittendi non sunt 1. qui sunt

nimis immaturæ ætatis , & rationem nullam penetrare adhuc possunt. 2. Nimiùm leves & inconstantes ; quibus hodie placet aliquid , cras displicet. 3. Qui habent Passiones indomitas , naturam valde asperam , judicii sui tenacem ; vel qui obstricti sunt pravis habitibus peccatorum ; antequam eos emendent. 4. Qui jam sunt determinati ad aliquem statum ; non enim habent hi primum fundamentum ad deliberationem necessarium , nempe indifferentiam. 5. Nimiùm viribus debiles , aut morbis obnoxii ; nimiùm stupidi , utpote qui tam serium & grave negotium , quale est deliberatio de statu Vitæ , frustra assumerent. &c.

II. Ex his, quæ dicta & dicenda sunt , facilè patet , negotium hoc gravius & difficilius esse , quàm ut à Juvene inexperto prudenter tractari queat sine Directore ; tali enim opus

opus esse tum omnes Ascetæ, tum plurium in utramque partem habita experientia testatur, partim eorum, qui sine consilio elegerunt. ideóque errorem suum, cum jam corrigi ægrè, aut planè non posset, primum agnoverunt; partim eorum, qui felicem, quam fecerunt electionem nunquam facturi erant, nisi à Viro spirituali fuissent directi. Eò autem solidiùs dirigêris, quò ille te intimiùs noverit; ideò sincerissimè illi manifestanda omnia, quorum notitia aliquid ad rem facit. Optimum proinde erit, si idem sit Confessarius tuus. Certè qui alicui Viro intelligenti & spirituali manifestat suam intentionem ac motiva, quibus inductus hunc præ aliis statum ambit, ejusque judicium audit, non tam facilè errabit. Demum etiam hoc sciendum est, quòd interdum DEUS ipsi deliberanti non manifestet suam Voluntatem, sed ipsius Directori, & per hunc

A 7

hunc velit dici , quid faciendum.
Sic Paulus ad Ananiam missus est ,
ut ab illo , quid faciendum , disce-
ret.

12. Pro solida electione multum
conducit , si scripto adnotes præ-
cipuas cogitationes , & internos
motus, quos sentis inter legendum,
orandum , meditandum , post Sa-
cram Communionem , & alia simi-
lia ; id si sincerè , & prudenter qua-
vis hebdomada aut die , aut quo-
ties aliquid notabile occurrerit , in-
tra præfixum pro deliberatione tem-
pus continuaveris , senties te mi-
rum in modum proficere in illumi-
natione intellectûs , & agnitione
Divinæ Voluntatis , simulque mo-
dum habebis facilem te integrè ,
cui volueris , manifestandi , si hæc
ipsa ei scripta ostendas ; ac tandem
servire hæ chartæ possunt pro scuto
contra plurimas tentationes , & op-
pugnationes diaboli , quibus facilè
resistes, si relegeris olim à temetipso
scripta,

scripta, & agnita motiva, ac documenta, &c. Verùm quia hic labor pluribus nimium molestus est, & fortè quibusdam etiam dissuadendus, quilibet tamen prudenter facit, si circa tempus ultimæ conclusionis scripto adnotet motiva sua pro hoc statu, & solutiones eorum, quæ opponi possent, eaque communice cum viro tali, de quo confidere potest, quòd sciat, possit, & velit prudens in Domino consilium dare. Porro scriptorum ejuscemodi materiam copiosam suggerent sequentes pagellæ, & considerationes, quarum usus ut fructuosior sit, præpara tibi chartæ folia totidem, quot diversi sunt status, inter quos unum electurus es, ita ut in una folii parte rationes pro illo, in altera contrariæ scribi possint. Deinde his Considerationibus utere tanquam locis Orationis, seu Dialecticis, ex quibus argumenta varia eruere poteris sive pro

pro , sive contra aliquem statum.
Hæc argumenta fideliter suo loco
adnotanda sunt. Quod si ritè fuerit
factum , habebis prærequisita seu
præmissas ad faciendam prudentem
Conclusionem , & statûs ele-
ctionem.

Considerationes, ex quibus aliquid luminis oriri potest deliberanti de vitæ statu.

PARS PRIMA.

Consideranda circa ipsum deliberantem.

1. **T**Empus, locus nativitatis, nomen. 2. Educatio qualis: cum quibus, inter quos, quæ occupationes tuæ per omnem ætatem, qui instructores, Confessarii, &c. 3. Parentes. Quem illi tibi animo statum designant? Sûnt-ne ita pauperes, ut jure à te alimenta exigere possint? Pauperibus cavendum, ne statum, ad quem prorsus inepti sunt, eligant ideò solùm, ut se, ac suos possint sustentare. Divitibus & Nobilibus attendendum, ne se amore divitiarum, spe honorum, Parentum blanditiis, aut minis sinant avocari ab eo statu, ad

ad quem à DEO vocatos se sentiunt.

4. Valetudo Corporis quænam sit, an bona? An non habeas morbos hæreditarios, occultos &c. 5. Quæ complexio naturæ, an aliqua qualitas notabiliter excedat, an melancholia, an cholera? 6. Talentum naturæ, ingenium, prudentia, capacitas, & animus ad speculativa, humaniora, officia aulica, castrensia, forensia, œconomica &c. Talentum dicendi &c. 7. Artes, scientiæ, linguarum notitia, quis in literis profectus. 8. Virtutes, ac bona opera exercita, ac gratiæ singulares à DEO acceptæ, & quidquid aliud notabile tibi accidit, uti sunt liberatio à gravibus periculis animæ, & corporis. 9. Præcipuè considerandi sunt habitus, seu consuetudines peccandi. Tales enim si quis in se habeat, cautissimè debet eligere, ne se conjiciat in statum, in quo moraliter certum sit, quòd vitam sit ducturus sceleratam, & tan-

tandem æternum periturus. Hinc nemo unquam prudens suaserit alicui habituato in vitio carnis, ut statum Ecclesiasticum assumat. aut Religiosum ordinem talem, in quo major, quàm in aliis libertas. Regulariter enim nihil boni sperandum, nisi pœnitentia, & resolutio prorsus seria & solida præcedat; aliàs expedit talibus nubere potius, quàm uri, vel certè eligendus is status Religiosus, in quo periculis labendi severissimè præcautum sit.

PARS SECUNDA.

*Consideranda circa diversos
animi motus in deliberante.*

INter præcipua signa, quibus Divina Voluntas agnoscitur, sunt interni quidam motus animi, seu inclinationes, quibus deliberans se impelli sentit ad aliquem determinatum statum. Probandi tamen hi Spiritus, quia etiam à natura, vel diabolo esse

esse possunt. Hinc examinandum
1. Ad quos status per tuam vitam
senseris maiorem inclinationem ?
Singulas inclinationes sic ulterius
examina. 2. Quo loco, quo tem-
pore, anno, qua occasione pri-
mum se insinuaverit hic Spiritus.
An in oratione, &c. An ab ipsa in-
fanzia adhæserit &c. 3. An ad præ-
sens usque tempus constanter man-
serit? Solet ejusmodi inclinatio, &
affectus esse signum Vocationis Di-
vinæ. 4. An remiserit hujus affe-
ctus fervor; ex eo enim præcisè,
quòd aliquis jam non sentiat Voca-
tionem, seu fervorem, malè ar-
guitur, Vocationem non fuisse ve-
ram: vide potiùs, an non tu te in-
dignum hac gratia feceris. 5.
Quos effectus in animo producat
hic Spiritus, an lætitiâ sanctam
cum ingenti DEO serviendi desi-
derio, an animum trahat ad sen-
sualia, & temporalia cum aliqua
per-

perturbatione rationis. Nota ,
 lætitiā illam, aut trīstitiā sensi-
 bilem, quæ in ipsum etiam corpus
 redundat, non esse curandam; imò
 nullum certius signum est boni
 Spiritūs, quā illa gravis resisten-
 tia appetitūs sensitivi omni conatu
 se opponens spiritui, qui pro se
 habet appetitum rationalem. 5.
 An non hic tuus Spiritus, siue in-
 clinatio lucem fugiat, hoc est ma-
 nifestari nolit Viro spirituali, si
 enim tenebras amat, timendum, ne
 niger sit. 6. An solū moveat af-
 fectum, an etiam illuminet intel-
 lectum, proponendo motiva, &
 rationes pro illo statu, & quas?
 Item quem videatur tandem finem
 spectare, an Gloriam DEI, ani-
 mæ salutem &c. 7. Quid respon-
 deat ad objectiones & difficultates,
 quæ opponi possunt. 8. An tibi
 iste Spiritus majus promittat sola-
 tium, quam in alio statu, pro
 tem-

tempore mortis, judicii? 9. Quid putas de hoc spiritu, & inclinatione tua judicaret Vir aliquis Sanctissimus, & Doctissimus? 10. Similes impulsus sensibiles si desint, non illico judicandum est, non adesse Vocationem veram; ad hanc enim sufficit, quòd bene perpensis omnibus judices te in hoc vel illo statu multa bona facturum, animæ salutem optimè curaturum, talenta benè expensurum &c.

licet renitatur affectus.

PARS TERTIA.

Consideranda circa ipsos status.

QUamvis in omni statu salva-
ri possis, non tamen in quo-
vis salvandus esses, vel quia
DEUS gratias suas efficaces & fi-
nales tibi paravit in determinato
tantum statu, vel quia status per-
fectior quidem & melior est in se,
sed non pro te, si te consideres cum
omnibus circumstantiis, de qui-
bus haftenus dictum. Sic certum
est, quod status Religiosus perfe-
ctior sit saeculari; certum tamen
etiam est, non quemque prudenter
facturum, si illum eligeret. His posi-
tis sigillatim primò examina statum
saecularem, Laicum, Ecclesiasticum
&c. Hoc modo 1. Quis finis parti-
cularis hujus statûs? 2. Quæ in eo
media bene vivendi? 3. Quæ oc-
casiones,

casiones , & pericula peccatorum ?
4. Quomodo Christum imitabor
in hoc statu ? 5. Quam bonorum
occasionem , & spem habebo , quæ
media promptè resurgendi à pec-
catis ? 6. Meane talenta , item bo-
na temporalia bene impendam in
hoc statu ? 7. Quæ cura mei ha-
bebitur in infirmitate ? 8. Quas
occasiones habebo juvandi pro-
ximum &c.

Considerationes pro statu sæ- culari.

PEte lumen à DEO, dicendo *Veni sancte Spiritus &c.* tum considera 1. Posse te salvari etiam in sæculo, & in eodem plurimos sanctè vixisse. In lege veteri nullus erat nisi status Matrimonialis, in quo ad magnam Sanctitatem pervererunt tot SS. Patriarchæ, & Prophetæ. Sanctum Elzearium Comitē DEUS ipse jussit manere in sæculo.

2. Non tam multa exigit DEUS à sæcularibus, quàm à Religiosis, & Ecclesiasticis, quos statûs sui sublimitas ad longè plura, & perfectiora obligat. Sufficit sæculari servare præcepta.

3. In sæculo multa suppetunt, & efficacia ad salutem media, uti sunt Confessio, Communio, Sacra Lectio, meditandi etiam, & oran-
B di

di occasiones, Conciones &c. quibus si bene utaris in sæculo, certò salvaberis.

4. In sæculo multa bona facere potes, quorum in Religione non datur occasio; talia sunt Eleemosynæ, peregrinationes &c. deinde Christiana educatio prolium res est maximi apud DEUM meriti, propter quam Matrimonium ad maximam Sacramenti dignitatem evehctum est. Si Vir, familiæ caput, domesticis suis egregiis Virtutum exemplis præluceat, & iisdem ad imitationem stimulet, incredibile est, quantos gratiæ & gloriæ thesauros sibi accumulet. Quàm pulchrum videre nonnunquam familias sanctissimè ordinatas, ac regulares!

5. Honestæ occupatio, quam continuò habebis in sæculo, otium, malorum omnium incentivum, procul à te removebit. Apud bene

ne occupatos vix locum invenit tentatio.

6. Non omnes in Religioso, & Clericali statu piè vivunt; idem tibi contingere potest, si absque DEI vocantis nutu alterutrum horum amplectaris. Per ingressum in Religionem non exuitur caro & sanguis, nec dæmoni ablata est potestas gravissimè tentandi. In sæculo remedium continentiae est Matrimonium: in Religione verò, & statu clericali dura pro castitate subeunda sunt certamina.

7. Difficile est semper ab alterius arbitrio pendere, maximè si contingat superiores habere asperos. In sæculo vives arbitrio tuo.

8. In sæculo est spes prudens vitae longioris, cum vires non ita atterantur studiis, jejuniis, mortificationibus &c. in Religione solitudo continua sæpe melancholiam parit.

9. Adest in sæculo fidele auxili-
um, & solatium Conjugis inter ad-
versa: duo plus ferunt, quàm unus.
Filii quoque, famuli, & Confan-
guinei unà cum Conjuge meliùs tibi
inservient in infirmitate, aliisque
necessitatibus.

10. Spes honestæ sustentationis,
Commoda licita, honores, divitiæ
justè acquisitæ ejusmodi sunt, qui-
bus frui absque noxa potes in sæcu-
lo: Vires tuas examina, confide-
ra inclinationes, talenta, ingenium
&c. Vitia quoque, & habitus
vitiorum &c.

*Considerationes contra statum
secularem.*

Implora DEI auxilium, & considera sequentia Vitæ sæcularis incommoda.

1. In statu sæculari multa sunt, & gravia salutis pericula. Tot maiorum exempla, tot peccandi occasionēs, & illicita, etiam piè vivere volentes facile pervertere, & insensibiliter ad interitum perducere possunt.

2. Quid prodest homini, si mundus universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Matth. 16. Transitorium est, quidquid in mundo est: Cælum & infernus æternum durant.

3. Quid sunt divitiæ? Cui bono erunt in morte? Nihil hinc tecum auferes. Pecuniis cælum non emittur.

4. Quid sunt Voluptates carnis, & sensuum? momentaneæ sunt, belluis etiam communes. *Momentaneum est, quod delectat, æternum, quod cruciat; & valde durum, imò vix non impossibile est, hujus & alterius vitæ deliciis frui; quin & in hac vita tribulationem carnis habebunt hujusmodi.*

5. Deliciæ in cibo & potu, & abundantia quid juvant? Dives ille *epulabatur quotidie splendide, & sepultus est in inferno, dum Lazarus esuriens translatus est in cælum. Quid prodest tam delicate nutrire corpus, quod brevè post erit putredo, foedum cadaver, & esca vermium?*

6. Quid honores sunt, etiam primi? fumus sunt in momento disparsens. Quid si etiam centum annis iisdem frui contingeret, quid hi sunt ad æternitatem?

7. Cruces & adversitates in mundo sunt innumeræ, si quæ rem bene examines, plus patiuntur sæculares, quàm

quàm ipsi Religiosi ; hi quidem pro
cœlo ; illi subinde pro vanitate &
damnatione.

8. Quid si uxorem nanciscaris li-
tigiosam ? nullus infernus peior est
tali muliere ; & hoc malum non nisi
sola morte tollitur.

9. Quid si liberi sint immorigeri,
degeneres , improbi ? qualis affli-
ctio ? quàm severa DEO reddenda
erit ratio, si Parentis culpâ malè sint
educati !

10. Perquam difficile, ac mole-
stum est , quotidie pro victu , pro
vestitu , & re familiari esse solici-
tum. Cura hæc perpetua rerum
temporalium ita totum occupat ho-
minem , ut ægrè cogitare de DEO ,
de salute animæ possit. *Qui cum
uxore est , sollicitus est , quæ sunt mundi &
divisus est.*

11. Quantâ curâ pecuniæ corra-
dendæ ? quanto timore & curâ cu-
stodiendæ ? Si verò conatus omnes ,

DEO permittente, nihil proficiant, & paupertas toleranda sit, quo animo eam feres? sæpè multa mala suasit ejusmodi coacta inopia.

12. Mors difficillima est sæcularibus. Ægrè avelluntur à suis; possessiones plus nimio amatas, difficulter deserunt.

13. Durum est in mediis ignibus non aduri; picem tractare, nec inquinari: Durum est pariter frui mundi bonis, quin animus ijsdem adhæreat. Interim tamen qui utuntur substantiâ hujus mundi, sint oportet, tanquam non utentes, ut ait S. Petrus 1. Cor. 7. *Qui habent uxores, tanquam non habentes sint, & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur.* Quàm pronum est numos injustè corradere, præsertim si quæ id necessitas suadeat? &c.

14. Non tamen est, quòd ista te absterreant à statu sæculari, si ad eundem à DEO voceris; omnia
potes

potes in eo, qui te confortat. Potuerunt isti & isti Sancti sæculares piè vivere; Cur tu non poteris? Examina iterum vires, & facultates, inclinationes &c. Cœleste lumen implora.

*Considerationes pro statu
Ecclesiastico.*

PEte gratiam ritè penetrandi motiva pro, & contra hunc statum; deinde considera. **I.** Statum Ecclesiasticum ob miram suam dignitatem excellentissimum esse. Quid præstantius, quàm offerre DEO quotidie hostiam incruentam? quid dignius, quàm constitui Mediatorem apud DEUM pro populi peccatis, & interpellatorem pro Ecclesiæ necessitatibus? Horas Canonicas legere officium Angelicum est. Zelus animarum per Conciones, Catecheses, admi-

istrationem Sacramentorum, assistantiam moribundorum, Sacerdotem ad Divinam quasi Dignitatem elevat; nam teste Dionysio, *Divinorum omnium Divinissimum est DEO cooperari in salutem animarum.*

2. Sacerdos ex integro consecratus DEO est; nihil nisi quod Sanctum est, tractat, sive immediate circa res Divini obsequii, sive circa animarum curam occupetur. Quod quid majus, quid præstantius?

3. Gratia DEI nunquam deest iis, qui ad hunc statum vocati, sibi & muneri suo rite attendunt: hac confirmati superabunt magna pericula, quibus cæteroquin abundat hic status.

4. Ingentes meritorum thesauros, & maximam in cœlo Gloriam sibi comparant boni Ecclesiastici, qui exercitia quotidiana pietatis, & continuas proximum juvandi occasiones non negligunt, sed in iis ferventer & constanter se exercent.

5. Liquidissimo in morte solatio perfunduntur boni Ecclesiastici, qui fideliter, & exacte munere sibi commissio in vita defuncti fuerint.

6. Status Ecclesiasticus inter sæcularem, & Religiosum est medius, nec hujus arduitate, nec illius omnia pericula habet.

7. Datur hîc occasio exercendæ illius charitatis, quæ Martyrio æquiparatur, si nempe vel in peste, vel in aliis morbis contagiosis assistendo infirmis morbum quis contrahat, unde mors sequatur.

8. Habet hic status aliquam necessitatem bene vivendi, tum quia quotidie, vel saltem frequentissimè legenda est Missa, tum quia bonis virtutum exemplis proximus ad bonum stimulandus.

9. DEUS jubet Parentibus in necessitate succurrere, quod faciliùs fit in hoc statu; quam ob causam multi tenentur eum assumere, nec

Religionem ingredi possunt, si certa sit, vel certò futura Parentum necessitas.

10. In hoc statu spes est certior honestæ sustentationis: Vitæ honestas & commoditas melancholiam facile excludit, & reliquas Vitæ Religiosæ austeritates, quas non omnes ferre possunt.

11. Liberat hic status à molestissimis matrimonii curis. Qui solus est, faciliùs sibi providet, quàm multis, atque ita expeditior est ad curanda illa, quæ Domini sunt.

Contra statum Ecclesiasticum.

1. **P**ericula & occasiones peccandi fermè easdem cum sæcularibus habent Ecclesiastici; prava malorum exempla, & confortia, voluptatum irritamenta, res terrenæ, quas continuò tractant plerique, facile ipsos à recto tramite abducunt.

2. Cu.

2. Cura rerum temporalium, familia', nepotes &c. spiritum exsugunt, & mentem nimium distrahunt; pronum est inter hæc avaritiæ labem contrahere. Quàm multi sunt, qui magis se immergunt rebus temporalibus, quàm ipsi sæculares!

3. Facile contingit, ut hæc temporalium cura impediat à Missa devotè celebranda, à ritè peragendis functionibus Sacris, & animarum cura debito modo gerenda: Quibus in rebus negligentem & incurium esse, grande in Sacerdote piaculum est.

4. Peccata Ecclesiasticorum graviora sunt, quàm sæcularium, ob statûs dignitatem, & perfectiùs vivendi obligationem.

5. Mors terribilis est Sacerdotibus, qui vitam statui suo conformem non ducunt, quod quàm facile est tot inter pericula! Manet ipsos iudicium rigidissimum, & certa dam-

natio, præsertim si ad hunc statum vocati non sint.

6. Onus etiam Angelicis humeris formidandum est animarum cura; Quid si harum vel unica tuâ culpâ pereat? *Judicium durissimum his, qui præsumunt, fiet.* Sap. 6. Animarum cura ex obligatione justitiæ incumbit Parochis.

7. Nemo obligationem habet strictiorem sancte vivendi, quam Ecclesiasticus: Nemo tot pericula in medio nationis pravæ.

8. Væ illi, qui ex motivo terreno aspirat ad hunc statum! Talis à DEO non vocatur. Quàm sæpè tamen id fit!

9. Vita otiosa apud Ecclesiasticos est Lerna malorum omnium. Suspectus tibi esto, si studiis, labore, & rebus sacris non multum delectêre; sic enim otium apud te locum facile inveniet.

10. Pronum est, ut Ecclesiasticus nimis attendat ad curandam cuticulam,

ticulam , & quærendas in cibo , & potu , aliisque rebus delicias , quibus rerum spiritualium gustus penitus enervetur.

11. Ecclesiastici , mediocriter tantum pii, magna subire debent pro castitate tuenda certamina : tepidi vix illam servabunt integram.

12. Si vocatus es ad hunc statum, magnas nihilominus patieris difficultates, ut in bono perseveres tot inter pericula & peccandi occasiones : Si vocatus non es, in certum damnationis periculum te conjicis illum assumendo.

Considerationes pro statu Religioso.

PEte à DEO lumen agnoscendi sanctissimam ejus voluntatem, tum considera 1. Statûs Religiosi maximam esse præ reliquis perfectionem , & excellentiam , tum quia in illo totum se DEO consecrat

Reli-

Religiosus modo perfectissimo, tum quia procul ab illo absunt salutis impedimenta.

2. Religiosis Christus juratò promisit cœlum: *Amen, amen dico vobis, quòd omnis, qui reliquerit Patrem, & Matrem, & Fratres, & Sorores propter me, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Matth. 19.* Signum prædestinationis est ingressus in Religionem.

3. In Religione absunt salutis pericula, & peccandi occasiones, ac scelerum illicia, quæ habentur in sæculo. Vitia carnis per castitatem, & mortificationem, ambitio per obedientiam, appetitus opum per paupertatem emendantur. Absunt pravorum exempla, quæ seducant, & peccandi occasiones, quæ alliciant.

4 Abundat Religio efficacissimis salutis mediis, quæ hominem ferme cogunt esse bonum, ut sunt Regulæ,

gulae, vigilantia superiorum, assidua Sacramentorum frequentia, exhortationes publicae, & privatae, aliorum sanctè viventium exempla, lectio quotidiana librorum spiritualium, mortificatio, meditatio rerum caelestium, colloquia religiosa, separatio à rebus terrenis, & continua spiritualium tractatio, correctio errorum, sobria diæta &c.

5. Teste S. Thoma, & aliis SS. Patribus, qui Religionem ingrediuntur, consequuntur plenam remissionem omnium totius prioris vitae peccatorum, non secus, ac si recenter baptizati essent.

6. Religiosus vivit sine ulla cura temporali; nec de victu, nec de vestitu, aut habitatione sollicitus est: atque hinc quantò magis liber est à curis terrenis, tantò melius potest totamente, & ex integro corde se impendere obsequio, & amorì DEI, ferventiùs, & devotiùs vacare

re

re rebus spiritualibus, & suæ salutis providere.

7. Qui vivit in Religione sub ductu suorum Superiorum, certus est, se semper facere DEI voluntatem: unde Religiosus nunquam errare potest, quidquid agit, modò ex voluntate Superiorum agat. De his dixit Christus: *Qui vos audit, me audit.*

8. Religiosa vita nihil est aliud, quàm continuum virtutum exercitium, quarum meritum ex eo plurimum crescit, quòd fiant ex obedientia, vel voto, uti docet S. Thomas.

9. Mutua bonorum operum, quæ per totum orbem ab ejusdem ordinis Religiosis fiunt, participatio facit, ut quilibet Religiosus in particulari idem ex illis meritum habeat, ac si bona illa ipsemet fecisset.

10. Dignitas Sacerdotalis quantum solatium Religiosis facit? Conversio

versio peccatorum, assistentia moribundorum, Conciones, Catecheses, Sacramenti pœnitentiæ administratio quantos meritorum, & gloriæ thesauros Religioso accumulant?

11. Mors Religioso facilis est, & suavis, tum quia terrenis omnibus pridem valedixit, tum quia summo solatio illum perfundit vita in Religione acta, & habita semper DEO serviendi cura; hinc coram tremendo aliàs Judice comparere non erubescit.

12. Post mortem Religiosi plurima pro ejus anima Sacra leguntur à Confratribus. Quæ & alia commoda si non essent, hoc solum sufficeret ad persuadendam homini Christiano Religionem, quòd in ea DEUS magis ametur, & illi sincerius servietur per exactam Christi imitationē.

13. Consolationibus spiritualibus DEUS Religiosos copiosè recreare solet, & hæ faciunt, ut
omnia

omnia Religiosi statûs onera dulce-
scant, & cum gaudio ferantur.

14. Considera statûs Religiosi
privilegia ex S. Bernardo : *In Reli-
gione homo vivit purius propter obser-
vantiam castitatis, obedientiæ, ac
paupertatis; Cadit rariùs propter e-
vitatas occasiones malas, conver-
sationes perversas, & pericula
mundi; Resurgit citiùs propter con-
templationem Sacrarum Scriptura-
rum, exempla Sanctorum, & con-
viventium fervorem; Incedit cau-
tiùs propter considerationem pecca-
torum præteritorum, imperfectio-
num præsentium, & futurorum
præmiorum; Quiescit securiùs propter
acquisitionem gustûs virtutum, Do-
norum Spiritûs, consolationum in-
ternarum; Irroratur frequentiùs pro-
pter augmentum bonæ dispositio-
nis, Divinæ gratiæ, & familiari-
tatis cum DEO; Purgatur citiùs pro-
pter abundantiam præsentium re-
mediorum, Divinarum inspiratio-
num*

num , & frequentium exhortationum ; *Moritur confidentius* propter efficaciam privilegiorum Religionis , operum meritoriorum , Auxiliorum fratrum ; *Præmiatur copiosius* propter præteritam imitationem Christi , vitam Religiosam , & victoriam mundi , carnis , & diaboli.

Considerationes contra statum Religiosum.

1. **R** Es est valde difficilis perfectam in Religione vitam constanter ducere , utpote sensibus , & innato erga nos amoris prorsus contrariam. Hinc non defuerunt , qui in Religione commoda quæsiêrunt , & sensuum delicias , quæ ipsis vitæ spiritualis gustum penè omnem ademerunt.

2. Trium votorum observatio pariter difficilis est. Gravis etiam videtur perpetua illa propriæ voluntatis

luntatis abdicatio. Castitas perpetua pugnas difficiles pro sui custodia exigit; quòd si contra eam peccetur, sacrilegium est. Paupertas rebus omnibus hominem exspoliatur pro tota vita.

3. Abdicare se perpetuò omnibus bonis præsens, & speratis, commoditatibus in victu, habitatione, vestitu, socijs, amicis, parentibus, voluptatibus licitis, honoribus, dignitatibus, nobilitate &c. faciliùs dicitur, aut cogitatur, quàm opere ipso exerceatur.

4. Continua per totam vitam in victu parsimonia, pœnitentiæ rigor, clausura, solitudo, earundem actionum quotidiana repetitio, aliæque mortificationes bene perpendendæ à deliberante; quia hæc faciliùs dicuntur, quàm ut in praxin deducantur.

5. Temerarium est in statum tam arduum velle se ingerere sine clara vocatione DEI; hinc sunt, qui eum de-

deserunt, vel tepidè in eo vivunt, ita ut præstaret nunquam illum fuisse susceptum. Fieri potest, ut ingressus in Religionem serò pœniteat, quando nimirum redire non amplius datur.

6. Habet etiam hic status sua pericula & difficultates, quibus superandis par non eris, nisi à DEO vocatus, ipsius gratijs secundùm regulas vivendo dignum te reddas.

7. DEUS non vult omnes esse Religiosos, hinc nec talenta, nec vires ad hunc statum omnibus suppe-
ditat.

Considerationes circa diversos Religiosos Ordines.

CONsidera i. sacros Ordines non mendicantes à sanctissimis Viris fundatos, antiquitatis, doctrinæ ac sanctitatis laude celeberrimos esse. Tales sunt Religiones S. Augustini S. Norberti, S. Benedicti, S. Ber-

Bernardi, &c. 2. Chorus quotidiana-
nus, per quem hi SS. Ordines DEUM
continuò laudant, & proximum æ-
dificant, plena solatij res est. 3. A-
bundant hæ Religiones medijs spiri-
tualibus, qualia sunt, frequens usus
SS. Sacramentorū, tria Vota, medita-
tio quotidiana, Lectio pia, Examina
conscientiæ, opera pœnitentiæ, vigi-
lantia superiorum, zelus animarum
in concionando, excipiendis Con-
fessionibus, &c. 4. Non omnibus
incumbit hîc caput nimium fatiga-
re studijs, & speculationibus, hinc
plus temporis suppetit ad exercitia
pietatis. 5. Non est opus itinerum
incommoda subire, valetudinem ob-
mutationem auræ periculo expo-
nere, notos & amicos deferere, &c.
Faciunt huc, quæ dicta sunt de statu
Religioso in communi.

Incommoda harum Religionum
sunt. 1. Perpetuitas superiorum,
quæ difficilis accidere potest illi, cui
superior justis etiam de causis mi-
nùs

nus fuerit affectus. 2. Perpetuitas loci, Sociorum & earundem semper actionum parere potest nauseam. 3. Subinde locum habere potest æmulatio, ambitio, & factiones, unde oriri possunt magna incommoda. 4. Paræciarum administratio difficilis est ob annexam animarum curam; apud aliquos potest subinde esse periculosa.

Religiones Mendicantes, uti sunt Patrum Franciscanorum, Capucinatorum, Carmelitarum, Dominicanorum, Societatis JESU, &c. hæc habent commoda 1. Mutatio frequens Superiorum, Sociorum, loci, & occupationum aliquibus tædium tollit, & non rarò valetudini subvenit. 2. Mutatio ministeriorum hominem aptum reddit ad plura, dat occasionem varia bona proximo præstandi, & ipsa varietas officiorum addit sæpe novos animos ad ea melius exequenda. 3. Mutatio reddere potest hominem in mul-

tis magis eruditum , & idoneum ad
serviendum DEO, & proximo.

Habent etiam hæc incommoda. 1. Apud quasdam Chorus præsertim nocturnus non caret difficultate. 2. In quibusdam harum Religionum mendicato vivitur. 3. Stipem colligere sæpe solum, & sine socio incommodis non caret. 4. Studium subinde intensum , mutatio locorum , habitationis , & officiorum multis est ingrata, noxia &c. 5. Multis superioribus debere se accommodare videtur difficilius &c.

Status Eremiticus, ut Carthusiæ, Camaldulensium &c. valde commodus est ad contemplationem, & faciendos fructus dignos poenitentiae &c. Contrà difficilis esse potest propter solitudinem , stabilitatem, vigiliis, jejunia , poenitentias, Chorum prolixum, silentium perpetuum, Cilicium continuum, perpetuam à carne abstinentioniam, &c.

Con.

*Considerationes aliæ circa sta-
tus Religiosos.*

IN electione determinatæ cujus-
dam Religionis videndum, in
qua magis vigeat studium virtu-
tis, & regularis observantia; ubi
possint fieri plura bona.

Non attendendum, ubi sit victus
lautior, vestitus commodior, spes
promotionis &c. Ista non quærit,
qui DEO ex animo servire cupit.

Vide, in qua Religione talenta
tua, & vires melius impendere pos-
sis; ubi majorem sperare possis à
Confratribus tuis charitatem; ubi
vigeat major unio, concordia, mo-
destia, morum gravitas, votorum
observantia.

Religio, in qua viget major liber-
tas, prudenter eligi non potest, nisi
ab eo, qui valde propensus est ad
pietatem, & qui seipsum sciat & velit
regere, ac seriò proponat non sequi

exemplum aliorum minùs perfectorum, sed suam regulam.

Confidera in determinato statu Religioso 1. Quis ejusdem sit status modernus quoad locum, personas, &c. 2. Quæ spes admissionis. 3. Quæ probationes in, & post Novitiatum. 4. Quis finis illius particularis, quæ media. 5. Quænam habeat exercitia spiritualia annua, hebdomadaria, &c. 6. An omnia ad victum, & vestitum necessaria procuret Religio. 7. An pecunia pro libitu impendenda concedatur. 8. Quis victus ordinarius, quæ jejunia, pœnitentiæ, austeritates &c. 9. Quem agendi modum cum subditis teneant superiores. 10. An hi valde urgeant observantiam regularem. 11. An, & quomodo quisque occupetur. 12. An, & quæ recreationes. 13. An Confratres tui non sint futuri multùm à te diversi quoad conditionem, patriam, studia &c. Hæc enumerata sunt, non quòd ea omnia sci-

re opus sit ante electionem; nam habitâ Vocationis gratiâ facile superantur; Sed ut deliberans aliquam rudem notitiam habeat difficultatum, quas expedit prius scire, quàm experiri. Hactenus dictis in utramq; partem bene ponderatis sequitur ipse

Actus Electionis.

1. **E**Lige ad hunc actum tempus accommodum, v. g. unum, aut alterum quadrantem post S. Communionem; tunc igitur, flexis ad oratorium tuum genibus, DEUM tibi præsentem statue, & gratiam pete hanc summi momenti electionem ritè instituendi.

2. Si statum v. g. sæcularem eligere vis, motiva, quæ te ad hoc impellunt, summam in mentem revoca, & hoc vel simili modo discurre. Ex purissimo DEO serviendi, & salutem æternam consequendî desiderio statum sæcularem eligo 1. Quia ad Ecclesiastici & Religiosi sta-

tūs arduitatē vires meæ, ac talenta non videntur sufficere. 2. Quia in hoc statu spectatis viribus meis plus boni præstabo, juvabo Rempubli- cam, pauperes &c. peccata facilius vitabo. 3. Liberos Christianè e- ducabo &c. Neque obstat in con- trarium 1. Quòd in sæculo plurima sint peccandi pericula; nam ad illa vi- tanda diligenter utar mediis spiritua- libus, Sacramentis, oratione, cauta conversatione &c. Non obstat 2. Quòd in sæculo sint cruce innum- meræ, perpetua cura rerum tempo- raliū; nam curare studebo, ut mihi hæc omnia cooperentur in bonum &c. Et sic ulterius alias rationes ex- pende, & solve contrarias.

3. Si statum Religiosum electu- rus es eodem modo procede, dicen- do v. g. Eligo hanc Religionem 1. Quia in illa melius DEO serviam, fa- cilius salutem consequar, plura bona præstabo &c. 2. Proximum etiam ju- vare potero &c. Non eligo statum

sæ.

ſæcularem, aut Eccleſiaſticum ob magna eorum incommoda, peccandi pericula &c. Huic meæ reſolutioni non obſtat arduitas vitæ Religiſæ; nam difficultates omnes facile ſuperabo, revocando in memoriam tempus mortis, vitæ brevitatem, præmii magnitudinem, Chriſti paſſionem &c. Sic etiam diſcurre, ſi ſtatum ſacerdotalem eligis. Subjunge tandem conſuſionem ipſam hac, vel ſimili oratione.

His coram Te, amantiffime DEUS, mature conſideratis, eligo hunc ſtatum N. idque ſolum ex puro te hîc, & in æternum amandi deſiderio. Gratias ago Bonitati tuæ, qua illuminare, ac dirigere me dignatus es. Adjuva, O Domine, imbecillitatem meam, & concede fortiter exequi deſideria te inſpirante concepta &c. per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Preces pro eligendo vitæ statu.

Oratio ad DEUM

Pro divina agnoscenda Vocatione.

OMnipotens æterne DEUS, qui hominem
ideo creâsti, ut tuam hîc adimplens volun-
tatem, regni cœlestis coronam jugi virtutum
studio acquireret, ac tecum in ævum postmo-
dum regnaret; ego qui creatura tua sum, li-
bens admodum ad hunc creationis meæ finem
pertingerem. Unde quandoquidem in sancta
tua Ecclesia varia sunt bene beatèque viven-
di genera, quæ, licet diversimodè, ad cælum
perducant; obsecro te ex intimis præcordiis
meis, indica mihi voluntatem tuam, meque
ad istud vitæ genus evoca, in quo salvari com-
modiùs valeam, tibiq; quàm optimè famula-
ri. Tui namque solius muneris est vocare, ac
mortalium quemque ad certum vitæ statum
destinare.

Oratio ad B. Virginem.

AD te, O stella maris, inter instabiles hujus
vitæ fluctus, oculos meos levo. Dirige, ô
Mater æternæ lucis, cor meum ad polum su-
um, Filium tuum Dominum nostrum JESUM
Chri-

*Christum, & deduc me ad talem vitæ statum, in quo eidem Filio tuo digne serviam, & denique optatum cælestis Patriæ portum obit-
neam. Amen.*

Oratio ad S. Angelum Custodem.

O Mi Angele, cujus tutelæ à DEO sum tra-
ditus, ô Dux & Comes peregrinationis
meæ; adesto mihi in gravissimo hoc salutis
meæ negotio: ostende viam, quam eligam,
ut finem meum, ad quem creatus sum, hoc est,
æternam beatitudinem consequar, & unâ te-
cum Deum meum æternùm intueri, & lau-
dare merear, Amen.

*Observanda post deliberationem iis,
qui statum Religiosum elegerunt.*

1. **D**EO pro hac gratia (qua post
Creationem, & Redem-
ptionem vix major esse po-
test) grates age, quod fieri potest in
S. Communionem, simulque roga, ut
hanc sanctam cogitationem in te
conservet, & ad eam perficiendam,
& amolienda omnia impedimenta
vires tribuat.

2. Post DEUM maximè SS. Matri tuæ Vocationis executionem com- menda, ut, quæ salutis, est Mater, sit etiam ad tuam salutem manudu- etrix. Hæc Religionum omnium Mater est. Patronum etiam Voca- tionis elige, qui esse poterit Sanctus aliquis ex illa Religione, ad quam a- nimum adjecisti.

3. Vocationis adimplendæ ma- gnum, ac frequens desiderium in te excita, & firmiter statue, ob nullam tentationem carnis, mundi, aut ho- minum ab ea recedere.

4. Frequenter & ardentè DEO te totum offer, desiderando illi per- fectè servire in statu, ad quem voca- tum te agnoscis. Atque hinc ad multa difficilia te præpara. Errant, qui aureos sibi montes promittunt: ubique invenientur difficultates.

5. Media ad conservandam Vo- cationis gratiam idonea adhibe. Certò crede illius conservationem & felicem executionem præcipuè pen- dere

dere à puritate conscientiae, spiritu Orationis, & pia Sacramentorum frequentatione; ideoque in his solertem & constantem te exhibe.

6. Si quos ejusdem tecum Vocationis esse adverteris, age cum illis frequentius, cum piis tamen, & paucis, ac talibus, è quorum conversatione sit spes profectus in vita sancta, per conversationem ab omni levitate & peccato etiam levi alienam, per colloquia de mundi vanitate, præstantia virtutis, Religiosi status felicitate, de periculis in sæculo &c. tales enim sermones decent eos, qui mundo valedicere statuerunt.

7. Omnem excessum diligentissime cave: nec adeunda hospitia, nec convivio, nuptiae, compotationes, nec aliae, ut vocantur, societates frequentandae. Hæc magis adhuc vitanda, ubi susceptus jam fueris. Cave tunc, ne titulo valedictionis genio indulgeas, convivio, choreas,

reas, perversos socios &c. frequentes. Plurimi, horum occasione, spiritum omnem extinxerunt, & vel Noviatum non sunt ingressi, vel è Novitiatu discesserunt.

8. Cura, sensim te accommodare ad modum vivendi statûs electi, inquire de illius consuetudinibus, praxibus pietatis, mortificationis &c. & imitari stude.

9. Motiva, quæ ad hunc statum eligendum adduxerunt, breviter conscripta penes te habe: utile erit illa relegere, cùm tentatio quæpiam urgebit, vel alia difficultas fuerit oborta; quas etiam tuo Patri spiritali indicabis.

10. Vocationis executionem ne differ, multò minùs ab eadem omninò recedendum erit; nam mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò, non est aptus Regno DEI.

11. Votum amplectendi statum, quem elegisti, non facile emittas; quia remittente fervore concepti
Voti

Voti pœnitudo subire te facile posset, cujus tamen valde difficilis est solutio. cùm sit reservatum summo Pontifici. Saltem nihil ages inconsulto Confessario.

12. Ubi susceptus jam fueris, maximâ curâ orationi insistendum, & vitanda malorum Societas & consuetudo; quod quidem omnes Religiosorum Ordinum Candidati etiam ante susceptionem habere debent commendatissimum. Susceptus tentantes audire noli. Præpara te ad ultimos Parentum conatus, blanditias, & lacrymas. Vide, quomodo his obviare debeas, ne emolliatur animus. Abiturus tandem illa die communica, & parentibus valedicens ab iis flexis genibus Benedictionem pete, sicque resolutus calcato mundo ad Crucem avola. Cave in separatione tristitiam ullam admittas, hilarem enim datorem diligit DEUS. Sic Tyrocinii limen tanquam cœli fores adi, &

Religiosam vitam cùm incipis , perfecte incipe & age.

*Observanda iis, qui elegerunt
statum Ecclesiasticum.*

1. **P**ropositum , ac desiderium DEO in hoc statu perfecte serviendi sæpè renova. Desiderium etiam juvandi proximum frequenter repete.

2. Per Sacramentorum frequentiam , conscientiae puritatem , & orationis constantem fervorem gratiam à DEO efflagita , qua idoneum fias divinæ Gloriæ instrumentum.

3. Peccati horror maximus altàs in animo tuo radices agat ; nihil isto necessarium magis , ut in tam periculoso statu animam non lædas. Hinc firmum propositum nunquam peccandi graviter sæpissimè renova. Eum in finem gravissima & innumera mala , quæ ex peccato pullulant,

lant, penitus habe perspecta. Quantâ DEUM afficiat injuriâ, probè considèra; neque enim sine his adminiculis diu stare poteris.

4. Ea tibi comparare stude scientiarum adjumenta, quibus idoneum te reddas ad tam sublimem statum, & animas sine propriæ salutis dispendio juvandas.

5. Ingentem rerum terrenarum contemptum animo concipere te oportet; absque hoc facilè tibi adhærebit turpis avaritiæ labes, amor commodorum, & quæ sunt hujusmodi.

6. Cùm status Ecclesiasticus sit pluribus periculis expositus, quàm Religiosus, præpara jam te ad ea evitanda, & ea saltem media adhibe, quæ dixi adhibenda ab illo, qui elegit statum Religionis; & crede, si impius fuisti in sæculo, vix pium te futurum in statu Ecclesiastico tot inter pericula.

Ob.

*Observanda illi, qui statum
secularem elegit.*

1. **I**S quàm maximè sibi noceat, quæ pro statûs Ecclesiastici Candidatis secundo & tertio loco fuere præscripta; nam dictis adjumentis nemo est qui magis indigeat, quàm sæcularis, utpote innumeris peccandi periculis & occasionibus quotidie expositus.

2. Propositum faciat inviolabile semper utendi summâ diligentiam medijs spiritualibus, cum ut à graviore lapsu præservetur, cum ut resurgat quamprimùm, si fortè in peccatum sit lapsus.

3. Finem, ob quem creatus à DEO est, sæpè sibi statuatur ob oculos; neque existimet, licere sibi rebus temporalibus ita adhærere, ut DEI obliviscatur, & salutis animæ. Ea semper faciat, quæ facta fuisse optabit in morte.

ORA-

ORATIO

Quotidie dicenda post Electionem.

DEUS, qui diligentibus te facis cuncta prodesse, da cordibus nostris inviolabilem tuæ Charitatis affectum, ut desideria de tua inspiratione concepta, nulla possint tentatione mutari, per Christum Dominum nostrum, Amen.

Regula servientes ad bonam deliberationem.

1. **Q**uid amico tibi longè charissimo, & salutis flagitanti suaderes? Idem & tu modò amplectere.

2. Quid in agone mortis, ubi omnia videbis velut somnia transiisse, & solus ibis in domum æternitatis tuæ, te elegisse optabis? Quo in statu tunc temporis te vitam traduxisse cupies?

cupies? Illum modò elige, & fac ea, quæ moriens facta fuisse voles.

3. Quid illo momento, quo ab omnibus amicis desertus, vitæ tuæ rationes redditurus comparebis coram summo Judice, qui nec personam respicit, nec movetur lacrymis, nec precibus flectitur; quid, inquam, illo momento à te electum velles? Id nunc elige, & securus eris.

4. Deliberaturus cura, ut habeas intentionem puram, quæ te moveat ad electionem hujus, vel illius statûs; Intentio hæc alia non sit, quàm desiderium perfectè serviendi DEO, & salutem animæ tuæ curandi. Noli præcisè attendere, quid suadeant Parentes, cognati, propinqui &c. Hi subinde tantùm sua commoda quærunt. Mala quoque intentio foret, si quem statum eligere velles, ut in illo commodè vivere, divitias accumulare, gaudijs affluere, & genio litare possis.

5. Non ille status tibi statim eligendus,

gendus, qui in se est perfectior; sed ille, qui consideratis tuis talentis viribus, capacitate, virtute, vitijs &c. tibi est convenientior; atque hinc falluntur illi, qui existimant, omnes illos, qui deliberant de vitæ statu, ad Religionem adijcere animum debere.

6. Si DEUS aut natura alicui negavit id, quod hic aut ille status postulat, certus sit, quòd illum non destinet ad talem statum.

7. Cave, ne irâ, tristitiâ, aliâve passione perturbatus, aut symposijs, convivijs, lusibûsque illectus quidquam statuas; cùm enim tunc animus excoecatus, præoccupatus, & minimè indifferens sit, non erit aptus ad DEI Voluntatem cognoscendam.

8. Præprimis statue tibi frequenter ob oculos finem tuæ Creationis, qui est, ut in hac vita DEUM ames; laudes, reverearis, & proin ejus præcepta observes, eique fideliter servias,

fervias, ac in altera æternam salutem obtineas.

*Considerationes adjumento
futura deliberanti.*

1. **C**ogita, brevissimum tempus vitæ tibi ad salutem concessum, quo semel amisso in æternum aliud non dabitur. O si damnatis vel unicum daretur momentum! Quanta exultatione & gaudio profectum exinde caperent! Quod ipsis negatur, nunc tibi conceditur. *Ecce nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis.* 2. Cor. 6,

2. Cogita, à Christo tibi, aliisque prænunciatum, quòd pauci omnino homines salvandi sint, atque sæpiùs recale illud: *Multi sunt vocati, pauci verò electi.* Et, si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parabunt? 2. Pet. 4,

3. Cogita cum D. Hieronymo, hanc Vocem tuis aliquando intonandam

dam auribus: *surgite mortui, venite ad
judicium, terribilem quidem impro-
bis, probis jucundam. Cave, ne &
te feriant illæ voces: *Itē maledicti in
ignem æternum. Matth. 5.**

4. Cogita, quanto gaudio in æter-
num exultaturi sint, qui bene vixe-
rint, DEOque modicum hoc tem-
pus addixerint: *Momentaneum & leve
tribulationis nostræ supra modum in sublimi-
tate æternum gloriæ pondus operatur in no-
bis. 2. Cor. 4.*

5. Cogita, quanto in honore apud
DEUM & homines etiam mortales
sint, qui illustri pietate in vita claruê-
re. *Beati mortui, qui in Domino moriun-
tur. Apoc. 14.*

6. Cogita, quid ex omni voluptate
quæsitā maneat aliud, quàm consci-
entiæ dolor, DEI ira, extrema tua
maledictio &c. quòd corpus, cui hanc
impendis, aliquando futurum sit esca
vermium. *Subtus te sternetur tinea, &
operimentum tuum erunt vermes. Is. 14.
V. 11.*

7. Cogi-

7. Cogita, quanta felicitate beare te in æternum posses, idque facillimè, si ab hoc momento bene agnosceres, quàm verè ab Ecclesiastico dictum sit : *Vanitas vanitatum & omnia vanitas.* Beatum te, si cum generosa resolutione DEI beneplacitum in omnibus amplectereris cum Davide pœnitente dicens: *Furavi, & statui custodire iudicia justitiæ tuæ.* Ps. 118. Et quæ in hoc difficultas? Credis utique asserenti Christo? *Fugum enim meum suave est, & onus meum leve.* Matth. 11.

8. Considera crebrò Christi Passionem; dolorum hæc abyssus est, Amoris & Bonitatis thesaurus infinitus, officina, in qua purificantur omnes virtutes; schola, in qua fiunt Martyres. Quis queratur se laborare, cùm DEUM ac Dominum suum videt oppressum doloribus? *Nolo vivere sine vulnere, cùm te, Domine, videam vulneratum.* S. Bonavent.

9. Inspice exempla Sanctorum. Quanta passi sunt Martyres, quanta
Con

Confessores? &c. Quàm turpe est commune cum eis habere nomen, & operibus procul ab ipsis recedere? Quanto solatio adhuc in hac vita frui posses, si velles imitari Sanctos, qui communem tecum habuerunt naturam fragilem, & imbecillam, sed roboratam à DEI gratia. Istud pro certo habe, nullum inveniri solidum & verum gaudium, quàm in obsequio DEI, & conscientiae puritate.

10. Sæpè cogita de morte, fortè brevi adfutura. Cogita, num sit aliquid, quod illam tibi difficilem reddere posset, & si quidem ita sit, statim illud amoliri stude. *Timentì Dominum bene erit in extremis.* Eccli. 1. v. 13. *Contrà verò mors peccatorum pessima.* Psalm. 33.

11. Post mortem nemo te comitabitur; omnia te deserent, Parentes, amici, mundana gaudia, opes, vitæ commoda &c. in fumum abibunt omnia.

12. Vi

12. Vivens descende in infernum
 sæpiùs, ne post mortem eò detru-
 daris. Vide, quid ibi agatur, & si
 videatur tibi intolerabile, 30. vel
 40. annis tenebroso carceri | procul
 ab hominum commercio inclusum
 vivere, cogita, num æternis ignibus
 addici malis, quàm breve hoc vitæ
 tempus bene impendere. *Quis*
poterit habitare cum igne devorante,
cum ardoribus sempiternis?
 Isai. 33.

Instructio practica pro deliberantibus de certo vitae statu deligendo

S.l. [1724?]

Asc. 1773#Beibd.3

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10262404-0

VD18 14560267-001